

РЕШЕНИЕ

№ 8132

гр. София, 22.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7621** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. Д. Г. срещу Решение по Протокол № 4 от 05.06.2015г., по т.4.5 на Управителния съвет на Българската федерация по шахмат /УС на БФШ/.

Мотивирано е твърдение за неспазване на формата при издаване на акта, противоречие с материалния закон и нарушение на административно-производствените правила. Обективизирано е искане за отмяна на решението и присъждане на направените по делото разноски, като подробни аргументи за незаконосъобразност на акта са развити в приложените по делото на 07.12.2015г. писмени бележки.

Ответникът – УС на БФШ се представлява по делото от адв.Б. И., който твърди в писмения отговор от 22.10.2015г., че жалбата е процесуално недопустима, не е допуснато нарушение на процедурните правила и материално-правните разпоредби на Устава и Етичния кодекс на БФШ. Моли съдът да отхвърли, като неоснователна подадената жалба, като заявява и претенция за присъждане на разноските в производството по аргументи допълнително посочени и в писмени бележки от 11.12.2015г.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С покана изх. № 1-077-167/21.05.2015г. Президента на БФШ е свикал редовно заседание на УС на БФШ на 05.06.2015г., като в дневния ред е включена и т.4.5 за разглеждане на извършени нарушения на устава и етичния кодекс на федерацията.

С оспореното Решение по Протокол № 4 от 05.06.2015г., по т.4.5 на Управителния съвет на Българската федерация по шахмат /УС на БФШ/ е лишил от състезателни, съдийски, организаторски, клубни, треньорски права в системата на БФШ лицата Методи С. за срок от 3 години, С. С. за срок от 5 години и К. Д. Г. за срок от 3 години. По отношение на жалбоподателя със „за” са гласували 10 от членовете на УС и с „въздържал се” 2 от членовете на организацията.

Като мотиви за издаването на решението е посочено следното: „във връзка с публичните, преднамерени, целенасочени и координирани действия и изявления на лицата, целящи уронването на престижа на БФШ, съботиране на дейността ѝ и дискредитиране на нейното ръководство, чрез изнасяне в публичното пространство на неверни, недоказани и клеветнически твърдения за корупция и злоупотреба / на пресконференция в Б. на 28.05.2015г., в социалните мрежи и др./, както и уронване на авторитета чрез клевети и лъжи на Министъра на младежта и спорта, Министерство на младежта и спорта и работещите в него професионалисти, УС на БФШ определя действията им, като недопустими, крайно укорими и в нарушение на Устава и Етичния кодекс на федерацията”.

В показанията си свидетеля В. Н. И. твърди, че на проведеното заседание на 05.06.2015г. не са присъствали членовете на УС на БФШ В. Т., Н. Й., В. А. и с тях не е провеждана видеоконферентна или телефонна връзка.

I. По допустимостта на оспорването:

Според определението на чл. 21, ал. 1 АПК изричното волеизявление на административен орган или друг овластен със закон за това орган или организация, с което се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани е индивидуален административен акт. БФШ е регистрирана в съответствие с нормите на закона за юридическите лица с нестопанска цел (удостоверение от 15.04.2015 г. по ф.дело № 11591/1991г. на Софийски градски съд), при което федерацията представлява организация по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на АПК.

Управителният съвет на БФШ, съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) е управителен орган на сдруженията. В конкретния случай УС ръководи оперативната дейност на БФШ (чл. 28, ал. 1 от Устава) и съгласно чл. 29, т. 13 от Устава негово е правомощието да налага предвидените в устава наказания за допускане на прояви, несъвместими със спортния морал на членове, състезатели и други деятели, свързани с шахматното движение. От така установеното следва, че делегираните на БФШ правомощия с разпоредбата на чл. 19 ЗФВС се изпълняват от оперативния орган на същата, който е УС.

Следователно УС на БФШ е административен орган по смисъла § 1, т. 2 ДР на АПК, като управителен орган на организация, която е овластена със закон да налага санкции на спортисти. /определение

№ 12299/25.09.2013г. по адм.дело № 12032/2013г. и решение № 1471/10.02.2015г. по адм.дело № 7600/2014г. на ВАС на РБ, VI-то отделение/. С обжалваното решение УС

на БФШ е наложено наказание на К. Д. Г., с което безспорно се засягат негови права интереси, тъй като се ограничават участията му в състезания и същото притежава белезите на индивидуален административен акт. ВАС на РБ, VI-то отделение е приел, „че по отношение на този вид решения са приложими разпоредбите на АПК, като в ЗЮЛНЦ не е предвидена изрична забрана за оспорването на решения на УС пред съда, въпреки предвиденото в разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 12 ЗЮЛНЦ правомощие на Общото събрание да се произнася по оспорване на решенията на органите на сдружението, които са взети в противоречие със закона, устава или предходно решение на общото събрание.

Следователно разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 12 ЗЮЛНЦ не изключва оспорването на административния акт пред съда, предвид разпоредбата на чл.148 АПК даваща възможност същите да бъдат оспорени пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването им по административен ред, освен ако в АПК или друг специален закон е предвидено друго. „Друго” в случая не е предвидено както в ЗВФС, така и в ЗЮЛНЦ”.

II. По същество на оспорването:

Съгласно чл.14 ал.1 и ал.4 от ЗФВС спортните федерации са доброволни сдружения на спортни клубове по един или сходни видове спорт, които координират развитието, практикуването и администрирането на съответния вид спорт на национално ниво на територията на страната и ги представляват пред държавата и международните спортни организации и същите се регистрират като юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност. По силата на чл.17 ал.1 от ЗФВС Министърът на младежта и спорта издава, подновява, отказва и отнема спортна лицензия на спортни федерации и национални спортни организации при условията на този закон и по ред, определен с издадена от него наредба. Законодателят е определил в разпоредбата на чл.19 ал.1 т.11 от ЗФВС, че Спортните федерации, получили спортна лицензия, имат право да предоставят, прекратяват и отнемат състезателните права на спортистите и притежават правата за реклама, за телевизионно- и радиоразпространение на спортни състезания, организирани от тях, като предоставят на договорна основа процент от постъпленията на спортните клубове - участници в състезанието.

Оспореното решение от 05.06.2015г. е взето от компетентен орган – Управителния съвет на БФШ в кръга на предоставените му с чл.29 т.13 от Устава на БФШ правомощия. Решението е взето съобразно предвиденото в чл.32, ал.1 от Устава обикновено мнозинство. Решението обаче не е подписано от членовете на УС И. Г., Н. Н., В. А., Ж. Ж. и от Президента на федерацията С. Д.. Съгласно чл.58 ал.2 т.8 от АПК, в случаите, когато органът е колективен решението се подписва от неговия председател или заместник.

На второ място, оспореното решение е издадено в противоречие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК. Резултатът от производството е писмено обективиран в атакуваното Решение по т.4.5, в което са посочени наименованието на органа, който го е издал, диспозитивна част, но не и пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва, както и фактическите и правните основания за издаването му. Въз основа на събраните и кредитирани доказателства не може да се установи безспорно осъществилата се в действителност фактическа обстановка, нито същата да бъде съотнесена към конкретни правни основания за издаване на акта относно лишаване от

състезателни права на К. Д. Г.. Константна е съдебната практика, че осъществилата се фактическа обстановка следва да бъде подведена под релевантния закон, действащ по време, място и лица за всеки конкретен случай. Несъответствието на фактите по преписката със законовите разпоредби е винаги толкова съществено нарушение, че води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. В ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. О. на ВАС, задължително по смисъла на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, е изложено следното: „необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при издаване на акт от административния орган са решени с разпоредбата на чл. 15, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от З.. По този начин се дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Изключение от този принцип е предвидено единствено в случаите, посочени в чл. 15, ал. 3 от З.: когато с акта се удовлетворяват изцяло направените искания и не се засягат права или законни интереси на други граждани и организации, както и когато въпросът е свързан със защита на класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В тези случаи се посочва само правното основание за издаването на акта. По изложените причини липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. В случаите, когато административният орган действа при условията на обвързана компетентност, посочените в нормативния текст условия са такива за материалната законосъобразност на административния акт. При тяхното наличие органът е задължен да издаде акта. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. Обсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, е негово задължение съгласно чл. 11, ал. 1 от З., който не въвежда различни режими при различните форми на компетентност на органа. Въпреки предоставеното от закона право на действие при оперативна самостоятелност неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколко възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта. Актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона“.

Осъществяването на фактическата обстановка е основание за издаване на административния акт, за произнасяне по отношение последващите права и/или задължения, които възникват в правната сфера на лицата. В ТР № 16/31.03.1975г. на ОСГК на Върховния съд е посочено, че „ мотивите не е необходимо обаче да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването

на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива“. „Мотивите към акта могат да бъдат изложени и отделно от самия акт, което като не е осъществено така, че в достатъчна степен да са защитени правата, свободите и законните интереси на лицата /бел. моя/, води до неспазване на законоустановената форма на атакувания административен акт“ /Решение № 7882/17.12.2014г. по адм. дело № 9791/2014г. на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 7743/25.06.2015 г. по дело № 2644/2015 г. на ВАС, Шесто отделение/. В конкретния случай не е спазена процедурата по издаването на акта, ограничено е правото на заинтересованите лица да изразят своите становища и обективират твърдения, включително и да представят допустимите, необходими и относими към спора доказателства. Като не е събрал доказателства, от които да се изведе обективно осъществилата се фактическа обстановка, УС на БФШ се е произнесъл в противоречие с изискването за мотивираност на акта съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Горното лишава съдът да извърши контрол върху законосъобразността на акта, касаеща съответствието с релевантния материален закон /чл. 146, т. 4 от АПК/ и неговата цел /чл. 146, т. 5 от АПК/. Дори и да се приеме, че са налице някакви мотиви, то те са изложени формално, бланкетно, без конкретно обвързване с фактите по спора и удостоверяващите ги писмени доказателства. Не са представени писмени доказателства и не е ясно с кои и какви конкретно свои действия, волеизявления К. Д. Г. на 28.05.2015г. „е уронил престижа на БФШ, съботирал е дейността ѝ и е дискредитирал нейното ръководство, чрез изнасяне в публичното пространство на неверни, недоказани и клеветнически твърдения за корупция и злоупотреба, както и е уронил авторитета на Министъра на младежта и спорта чрез клевети и лъжи, на Министерство на младежта и спорта и работещите в него професионалисти“. Не е ясно и какво нарушение и на кои норми на Устава на БФШ и на Етичния кодекс на федерацията е извършил К. Д. Г.. Липсва посочена конкретна норма от тези актове на федерацията, които според ответника са били нарушени до такава степен, че задължително да обусловят лишаване от състезателните му права. Настоящият съдебен състав намира също, че от формулировката в решението на УС на БФШ не може по никакъв начин да се приеме, че то се отнася за ноторни факти, неподлежащи на доказване. Събитията, представляващи интерес за определен кръг специалисти в областта на шахмата и голям кръг негови любители, не могат да бъдат дефинирани като общоизвестни и не подлежащи на доказване по смисъла на чл. 155 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Допълнително следва изрично да бъде посочено, че твърдения и изявления в тази насока не са направени от ответника, за да се постанови изрично задължителното определение по чл. 155 от ГПК. Съдът не допусна събирането на гласни доказателствени средства, поискани от ответника в проведеното открито съдебно заседание на 27.11.2015г., защото доказателства се събират само за установяване на спорните по делото факти, като не е допустимо да бъдат събирани доказателства по принцип и общо.

На трето място, макар и да липсва посочено каквото и да е правно основание за постановяване на решението, съдът за пълнота на мотивите ще разгледа и неговото съответствие с материалния закон /чл.146 т.4 от АПК/ и административно-производствените правила /чл.146 т.3 от АПК/.

Съгласно чл.29 т.13 от Устава УС на БФШ „за допускане на прояви, невъвместими

със спортния морал” може да налага следните наказания:

- 1.Предупреждение за изключване от БФШ.
- 2.Отнемане на спортни звания и отличия на състезатели.
- 3.Временно отстраняване от участия в състезания на състезатели и деятели.
- 4.Изключване от БФШ на клубове, съдии, треньори и състезатели, което се налага по собствени мотиви или по предложение на съответния клуб.

На жалбоподателят К. Д. Г. е наложено наказание „лишаване от състезателни, съдийски, организаторски, клубни, треньорски права в системата на БФШ за срок от 3 години”. Такъв вид наказание не е предвидено в Устава на федерацията. Наказания не могат да се налагат по аналогия, като е задължително да се следва принципа за законоустановеност на същите. При условията на тази разпоредба от Устава на организацията наказанията могат да се налагат „за допускане на прояви, невявместими със спортния морал”, а в конкретния случай наказанието е наложено „ за публичните, преднамерени, целенасочени и координирани действия и изявления, целящи уронването на престижа на БФШ, съботиране на дейността ѝ и дискредитиране на нейното ръководство, чрез изнасяне в публичното пространство на неверни, недоказани и клеветнически твърдения за корупция и злоупотреба, както и уронване на авторитета чрез клевети и лъжи на Министъра на младежта и спорта, Министерство на младежта и спорта и работещите в него професионалисти”. Очевидно е само от формулировката на деянието, че същото не е относимо към спортната дейност на К. Д. Г., а е „санкция” за изразено от него мнение, становище, позиция в качеството му на гражданин, комуто Конституцията на РБ в чл. 39 ал.1 гарантира „правото да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин”. Свободата на съвестта и мисълта и правото да се изразява мнение и да се разпространява чрез слово - писмено или устно са конституционни права на всеки гражданин, и никой няма право, а още повече едно сдружение, което е учредено за осъществяване на дейност в обществена полза да ги ограничава и нарушава. Съгласно чл.10 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи „ Всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от границите ”.

Съгласно чл.9 от Етичния кодекс на БФШ за установяване на нарушенията и налагане на наказанията се произнася Комисия по етика към БФШ, която се състои от петима души- председател и четирима членове. Същата следва да бъде сезирана с жалба в срок от 21 дни от извършване на нарушението, като към нея да бъде приложен документ за внесена сума от 100 лева /чл.12/. В 20 дневен срок от постъпването ѝ Комисията по етика уведомява писмено лицето, което трябва да

представи писмени обяснения в 10 дневен срок от съобщаването. Комисията по етика взема решение с мнозинство от членовете си в 20 дневен срок от изтичане на срока, в който засегнатото лице има право да даде обяснения по твърдяното нарушение. Комисията по етика представя становището си в писмена форма до УС на БФШ, който се произнася с мнозинство от всичките си членове /чл.14/.

При анализ на разписаните правила и след като ответникът е приел, че К. Д. Г. със своите действия и изявления на 28.05.2015г. е нарушил Етичния кодекс на федерацията, то в административното производство са били допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които винаги водят до отмяна на акта. К. Д. Г. не е бил уведомен за започване на административното производство, съгласно т.13 от Етичния кодекс на БФШ във връзка с чл.26 АПК, като е бил поканен в определения в Етичния кодекс 10 дневен срок да представи писмени обяснения. Нормата на чл. 26 от АПК носи наименованието "*задължение за уведомяване*", а същото се извежда и от смисловото съдържание на т.13 от Етичния кодекс. Това задължение е въведено от една страна да се даде възможност на заинтересованите лица своевременно да защитят интересите си, а от друга страна - да се създаде предпоставка за попълване на преписката с най-пълна информация за фактите и обстоятелствата от значение за изясняване на случая. (чл.35 от АПК). Не е сезирана Комисията по етика, същата не е взела решение за евентуално налагане на наказание на К. Д. Г., както и такова решение да е било обективизирано в писмена форма и въз основа на него УС на БФШ да е постановила акта си от 05.06.2015г.

При извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира други основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт, извън посоченото по см. на чл.146, т.2 т.3 и т.4 от АПК. Жалбата е доказана на въведените в нея твърдения, като при извеждане на окончателния правен извод за незаконосъобразност на **Решение по Протокол № 4 от 05.06.2015г., по т.4.5** на Управителния съвет на Българската федерация по шахмат /УС на БФШ/ съдът приложи правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, тъй като ответникът не доказва съществуването на фактическото основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят целените с издаването му неблагоприятни правни последици за К. Д. Г..

С оглед изхода от спора и чл. 143, ал. 1 от АПК, в съответствие с т. 11 от

Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по тълкувателно дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, задължителни за съдилищата по чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, които са доказани в размер на сумата от 465 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II отделение, 22 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Д. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] **Решение по Протокол № 4 от 05.06.2015г., по т.4.5** на Управителния съвет на Българската федерация по шахмат /УС на БФШ/, с което К. Д. Г. е лишен от състезателни, съдийски, организаторски, клубни, треньорски права в системата на БФШ за срок от 3 години.

ОСЪЖДА Българска федерация по шахмат с адрес: [населено място], [улица], да заплати на К. Д. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 465 /четиристотин шестдесет и пет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: